

Pravidla jsou od toho, aby se porušovala, ale...

Pravidla sice existují, ale mohou se porušovat. *Tak tohle jsem slyšel už tolikrát na diskusních fórech na internetu, že jsem proti tomu otupěl. Ale jak se postupem času učím, koukám na tvorbu fotografií na reklamním Pinterestu a některé zkušenosti vám při svých fotoexpedicích předávám, jsem se k pravidlům stále víc a více vracel. Koukám na fotografie Antonína Kratochvíla nebo Vivian Maier a jsem si jistější, že musí být nejdříve koleje a pak vlak. Nejdříve bezchybná kompozice, pak její porušování.*

Text a foto: MARTIN KAMÍN, www.fotoexpedice.cz, Facebook: [martinkaminphotography](https://www.facebook.com/martinkaminphotography)

Snažím se vám předat co nejvíce zkušeností, přičemž principy a pravidla jsou stále stejné. Je jedno, na co fotíte. Je jedno, je-li to Leica, Praktika BCA nebo středofórmátová Mamiya RB67 PRO SD 6×7, dírková komora nebo PhaseOne za čtvrt miliónu. Je jedno, koho fotíte. Zda pop star, bezdomovce pod mostem nebo krajinu s mlhou. Vždy a pokaždé, bez výjimky, záleží na vás, na fotografovi, jak umělecké ztvárnění fotografie dopadne.

Při každém stisku spouště tvoříte vy jako fotograf, nikoliv váš fotoaparát. Fotoaparát je pouze prostředek.

Jistě, existují speciální disciplíny, kde technika hraje důležitou roli, ale výsledkem jsou také speciální fotografie. Ovšem ty nejkrásnější a nejlibnější fotografie vznikly v normálním a mnohdy zcela průměrném fotoaparátu.

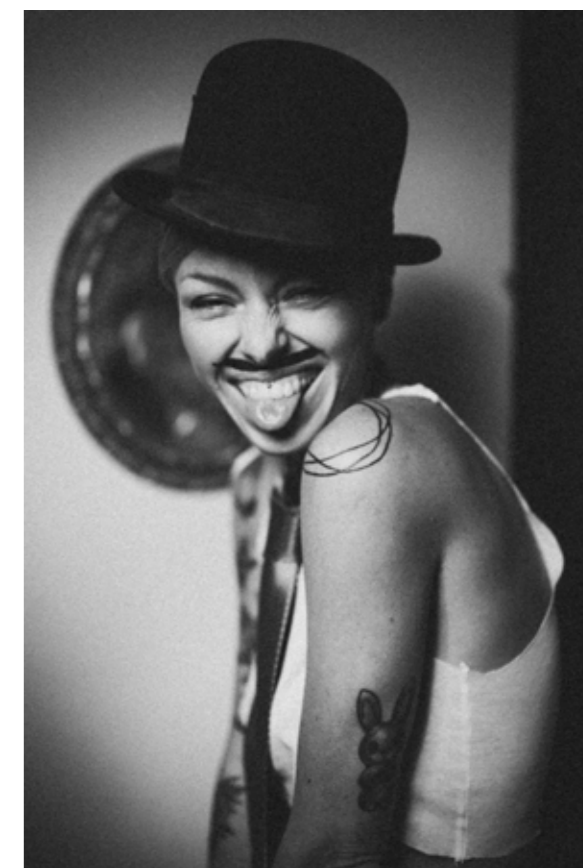
Chtěl bych být neurorobotem a vidět, co se děje v mozku fotografa, který vidí scénu, má nápad, komponuje, nastavuje expozici, mění korekci expozice a mačká spoušť. Ačkoliv je fotografie grafické ztvárnění reality, teprve autor fotografií zhmotní, tedy svou představu vetkne prostřednictvím svého umu, fotoaparátu, objektivu, blesku a kreativity na čip nebo film.

A jsem si jistý, že ti nejtalentovanější z vás mají – aniž by o tom mluvili –

v sobě zakódována pravidla kompozice a exponometrie. Je to přeci logické. Pokud neumíte míchat barvy, asi těžko se z vás stane malíř. Pokud neumíte vrstvit barvy na sebe, postupně od pozadí až po popředí, nikdy nic nenamalujete. A tuhle dovednost – stejně jako kompoziční pravidla – buď máte v sobě, a to je pak talent, nebo ji získáte ve škole, v kurzu nebo jiným vzděláním.

V naší černobílé skupině na Facebooku (hledej Černobílá fotografie – Black and White Photography) se často rozvíří debata přesně na toto téma. Autor publikuje fotografii, ozve se několik argumentů, že tam má chyby, například kompoziční. Třeba neumí řezat nohy nad kolena, nebo cokoliv jiného si představíte. Autor kritiku neunáší a argumentuje, že kompoziční pravidla ho nezajímají, že se mají porušovat a že se mu jeho vlastní kompozice líbí a nemáme mu do toho „kecat“, tečka.

Obě strany mohou mít pravdu, ale přeci jen tady máme fotografie, kteří opravdu něco dokázali, a jeden z nich pronesl větu, která se mi pokaždé rozsvítí jako neony na průčelí domu v potměšlém městě po dešti: „Prvních 10 000 vašich fotografií je těch nejhorších.“ Henri Cartier-Bresson. Takže klidně porušujte pravidla a řežte pod kolena, ale nezapomínejte se učit, učit a učit. ■

O AUTOROVÍ

Martin Kamín je profesionální fotograf, fotoexpediční guru, školitel, vydavatel a 12 let pořádá Fotoexpedice.cz a fotokurzy do fotogenických částí světa, které perfektně zná. Nejráději má focení krajiny, kam může sám vyrazit se stativem. Neustále se snaží objevovat světlo ve všech formách a používat ho při focení. O fotce říká: „Fotíme světlo a stíny a jejich vzájemnou hru.“